

- de manier van reizen (groepsgewijs of individueel);
- rubricering op basis van afgelegde afstanden;
- de door personen gebruikte vervoersmodaliteiten, die toegankelijk, betrouwbaar, veilig etc. moeten zijn;

3.6 stelt voor dat de Commissie en de lidstaten de nodige maatregelen nemen om de mobiliteit van personen zo goed mogelijk en in overeenstemming met het beginsel van duurzame ontwikkeling te waarborgen. Daarbij moet met name met de volgende aspecten rekening worden gehouden:

- de problemen of beperkingen waarmee gehandicapten, ouderen of kleine kinderen te maken hebben. Voor de oplossing hiervan moet worden samengewerkt met organisaties die reizigers met beperkte mobiliteit vertegenwoordigen;

- de financiële middelen die nodig zijn voor het onderzoek naar en de ontwikkeling van nieuwe technieken en technologieën die zijn toegesneden op personenvervoer;

- de wettelijke, normatieve en financiële regelingen waarmee de lidstaten infrastructuurprojecten kunnen realiseren die tegemoetkomen aan de behoeften.

3.7 benadrukt ten slotte dat de Europese Unie erop moet toezien dat de lidstaten evenwichtige vervoersdiensten voor zowel het vrachtvervoer als het personenvervoer aanbieden. Het Comité zou graag op de hoogte worden gehouden van het openen van deze algemene discussie zou daaraan willen deelnemen en wil worden geraadpleegd over de conclusies ervan.

Brussel, 26 oktober 2005

De voorzitter
van het Europees Economisch en Sociaal Comité
Anne-Marie SIGMUND

Advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité over het

- **Voorstel voor een verordening van de Raad houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker, het**
- **Voorstel voor een verordening van de Raad houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 1782/2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers, en het**
- **Voorstel voor een verordening van de Raad tot instelling van een tijdelijke regeling voor de herstructurering van de suikerindustrie in de Europese Gemeenschap en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1258/1999 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid**

(COM(2005) 263 final — 2005/0118-0119-0120 CNS)

(2006/C 28/10)

Op 25 juli 2005 heeft de Raad besloten het Europees Economisch en Sociaal Comité overeenkomstig de artikelen 36 en 37 van het EG-Verdrag te raadplegen over het bovengenoemde voorstel.

De gespecialiseerde afdeling „Landbouw plattelandsontwikkeling en milieu”, die met de voorbereidende werkzaamheden was belast, heeft haar advies op 7 oktober 2005 goedgekeurd. Rapporteur was de heer BASTIAN.

Het EESC heeft tijdens zijn op 26 en 27 oktober 2005 gehouden 421e zitting (vergadering van 26 oktober 2005) het volgende advies uitgebracht, dat met 103 stemmen vóór en 22 stemmen tegen, bij 18 onthoudingen, is goedgekeurd.

1. Inleiding

1.1 Eenentwintig landen van de Europese Unie produceren suikerbieten. De Franse overzeese gebiedsdelen en Spanje produceren ook een kleine hoeveelheid rietsuiker (280 000 ton). De Europese suikerproductie varieert van 17 tot 20 miljoen ton in totaal per jaar, terwijl de suikerconsumptie in de EU wordt geschat op 16 miljoen ton per jaar.

1.2 Suikerbieten worden door 320 000 boeren in wisselbouw geteeld op een oppervlakte van 2,2 miljoen hectare (gemiddeld iets minder dan 7 ha bieten per producent). Suikerbieten worden in 236 suikerfabrieken verwerkt en bieden rechtstreeks werk aan ongeveer 75 000 vaste werknemers en

seizoenarbeiders. De Europese suikerbieten- en suikersector is goed voor in totaal 500 000 directe en indirecte arbeidsplaatsen.

1.3 De Europese Unie produceert ook 500 000 ton isoglucose en 250 000 ton inulinestroop en raffineert ruwe rietsuiker (waarvan het leeuwendeel — 1,6 MT — uit ACS-landen wordt geïmporteerd) ⁽¹⁾.

1.4 De quotaregeling voor de sector suiker, isoglucose en inulinestroop werd voor het laatst verlengd in 2001.

1.5 De Commissie heeft op 14 juli 2004 een mededeling over de hervorming van de suikersector gepubliceerd ⁽²⁾; het EESC-advies terzake ⁽³⁾ is op 15 december 2004 goedgekeurd.

1.6 Op 22 juni 2005 heeft de Commissie de drie nieuwe wetgevingsvoorstellen ingediend ⁽⁴⁾ die hier worden behandeld.

Parallel hiermee heeft de Commissie een voorstel ingediend voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van begeleidende maatregelen voor de onder het suikerprotocol vallende landen die de gevolgen ondervinden van de hervorming van de suikerregeling van de EU ⁽⁵⁾.

1.7 De volgende elementen onderscheiden het nieuwe wetgevingsvoorstel van de mededeling van 14 juli 2004:

- de verordening is geldig tot en met het verkoopseizoen 2014/2015;
- de minimumprijs voor suikerbieten wordt, gespreid over twee verkoopseizoenen, met 42,6 % verlaagd (tot 25,05 euro per ton); via een sectorale overeenkomst kan eventueel nog een bijkomende verlaging van 10 % worden opgelegd;
- de referentieprijs voor suiker wordt over vier verkoopseizoenen met 39 % verlaagd (tot 385,5 euro per ton); de verlaging van de referentieprijs voor suiker na aftrek van de herstructureringsheffing wordt over twee verkoopseizoenen gespreid (het verschil ligt in de bijdrage die wordt betaald aan het herstructureringsfonds);
- er wordt een productieheffing van 12 euro per ton suikerquotum ingesteld, waarvan telers en producenten elk de helft betalen;
- het A- en het B-quotum worden samengevoegd tot één enkel quotum; aan de lidstaten die momenteel C-suiker produceren, zal een extra quotum van 1 miljoen ton beschikbaar worden gesteld, tegen betaling van 730 euro per ton extra quotum;
- er wordt een vierjarige herstructureringsregeling ingesteld, eventueel gevolgd door een lineaire verlaging van de quota;
- de quota voor isoglucose worden drie jaar lang jaarlijks met 100 000 ton verhoogd;

⁽¹⁾ ACS-landen: ontwikkelingslanden in Afrika, het Caraïbisch gebied en de Stille Oceaan die het suikerprotocol van de Cotonou-overeenkomst hebben ondertekend.

⁽²⁾ COM(2004) 499 final

⁽³⁾ PB C 157, blz. 102

⁽⁴⁾ COM(2005) 263 final

⁽⁵⁾ COM(2005) 266 final; voorlopige vertaling

- de bepalingen inzake marktbeheer houden in dat buiten het quotum geproduceerde suiker kan worden overgedragen, dat quotumsuiker waarnaar geen vraag is aan de markt kan worden onttrokken, en dat steun voor particuliere opslag kan worden verleend indien de marktprijs tot onder de referentieprijs zakt;
- de chemische en farmaceutische sector kunnen zich net als de sector gist en alcohol bevoorraden met buiten het quotum geproduceerde suiker, en bij problemen ivm de bevoorrading kan een specifiek tariefcontingent worden toegekend;
- raffinaderijen kunnen er tot het verkoopseizoen 2009/2010 op rekenen dat zal worden voorzien in hun traditionele bevoorrading behoeften;
- vanaf 2009/2010 mag suiker uit de minst ontwikkelde landen onbeperkt worden ingevoerd;
- de uitvoer van buiten het quotum geproduceerde suiker wordt verboden, en de Commissie overweegt niet de uitvoer van quotumsuiker zonder restitutie mogelijk te maken;
- de Commissie heeft het idee om de quota op EU-niveau overdraagbaar te maken, laten varen, en er komt evenmin een lineaire verlaging van de quota met 2,8 miljoen ton over vier jaar; wel stelt de Commissie een herstructureringsplan voor dat wordt gefinancierd via een heffing op de quota voor suiker, isoglucose en inuline; gezien de verlaging van de suikerbietenprijs zijn het de landbouwers die meer dan 50 % van de heffing financieren;
- producenten van suiker, isoglucose en inuline die afstand doen van hun quota, hun productie stopzetten en hun productie-installaties ontmantelen, hebben recht op degressieve steun uit het herstructureringsfonds; de steunbedragen zijn afhankelijk van het jaar waarin de productie wordt stopgezet;
- de Commissie gaat ervan uit dat tot 6,160 miljoen ton quota voor een totaalbedrag van 4,2 miljard euro onder deze regeling zou kunnen vallen;
- telers van suikerbieten en cichorei hebben als compenseerende steun recht op 60 % van het inkomensverlies dat het gevolg is van de verlaging van de prijs van suikerbieten; deze steun wordt losgekoppeld van de productie; ook moet hierbij rekening worden gehouden met de bedragen per hectare voor de productie van A- en B-suiker en een maximum per lidstaat;
- de lidstaten kunnen de referentieperiode voor de verdeling zelf vaststellen;
- in het verkoopseizoen 2006/2007 wordt 907 miljoen euro vrijgemaakt voor de rechtstreekse inkomenssteun aan de landbouwers, vanaf 2007/2008 is dat 1,542 miljoen.

2. Algemene opmerkingen

2.1 Een hervorming van de suikersector is broodnodig. Het EESC verwijst in dit verband naar zijn advies van 15 december 2004 ⁽⁶⁾, en meer in het bijzonder naar de paragrafen 2.1, 2.4, 2.6, 2.7, 2.8, 2.9 en 2.10.

2.2 Het huidige voorstel voor een hervorming is evenwel veel ingrijpender dan wat in de Commissiemededeling van 14 juli 2004 was aangekondigd. De prijs- en productieverlagingen zijn veel drastischer, en er wordt op korte termijn een einde gemaakt aan de uitvoer. Met dit voorstel geven we onze concurrenten in de WTO-onderhandelingen dan ook een verkeerd signaal. Bovendien gaat het voorstel voorbij aan de doelstelling van een Europese suikerproductie die de bevoorrading van de markt veilig stelt, m.n. in de gebieden waar omschakeling moeilijk ligt.

2.3 Het EESC is verontrust over het effect van de voorgestelde prijs- en quotaverlagingen op de landbouwinkomens en de werkgelegenheid. Het onderstreept in dit verband dat de suikersector in tal van regio's van groot belang is voor de economie. Volgens het EESC staat dit voorstel haaks op het Europese landbouwmodel. Verder wordt geen rekening gehouden met de herhaaldelijk door de Raad geuite wens om de traditionele landbouwproductie in de minst ontwikkelde regio's en lidstaten in stand te houden, en strookt het voorstel noch met de beginselen van multifunctionaliteit en duurzaamheid, noch met de Lissabonstrategie. De voorgestelde hervorming zou er immers toe leiden dat 150 000 directe en indirecte arbeidsplaatsen verloren gaan.

2.4 Het EESC gelooft niet dat de hervormingstactiek waarvoor de Commissie heeft gekozen, nl. herstel van het marktevenwicht via prijsverlagingen, het beoogde doel kan bereiken. Evenmin zal deze strategie leiden tot het behoud van een solide Europese bietenteelt en suikerindustrie op lange termijn. Bovendien houdt de Commissie geen rekening met de ontwikkelingslanden die preferentiële suikerleveranciers zijn. Het EESC is van mening dat alles in het werk moet worden gesteld om te vermijden dat via *swap-deals* (trilaterale handelsoperaties) — die zonder enig nut zijn voor de minst ontwikkelde landen — nieuwe delen van de wereldmarkt m.n. Brazilië in de schoot worden geworpen. Het Comité wijst er in dit verband ook op dat de Braziliaanse suikerproductie, die sterk wordt gestimuleerd in het kader van het beleid inzake bio-ethanol en het monetair beleid, plaatsvindt in omstandigheden die vanuit sociaal en milieuoogpunt niet door de beugel kunnen. Ook de manier waarop het land aankijkt tegen grondeigendom is voor het Comité onaanvaardbaar. Een en ander verklaart wel de extreem lage productiekosten en de stijgende productie van de laatste jaren, die tot een toename van de voorraad op de wereldmarkt heeft geleid en zo de prijzen heeft doen kelderen. Voor het Comité moet de toegang tot de communautaire markt afhankelijk worden gesteld van de naleving van bepaalde sociale normen, zoals bv. vastgelegd in de Verklaring van de conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie van 1998.

2.5 Het EESC ⁽⁷⁾ „is van mening dat de voorgestelde prijsverlagingen (...) een grote stap in de richting van de volledige liberalisering van de suikermarkt zijn. Dit biedt geen duurzame

voorzichten aan de bietenproducenten, werknemers in de suikersector en Europese consumenten”.

2.6 Het EESC ⁽⁸⁾ „begrijpt derhalve niet dat de Commissie niet heeft vastgehouden aan het plan om preferentiële importquota af te spreken met de minder ontwikkelde landen, iets waar deze landen overigens ook om vragen. Zo zou meer en beter rekening kunnen worden gehouden met de armste ontwikkelingslanden en zouden een evenwichtige marktsituatie en houdbaar prijsniveau in Europa ontstaan. Het EESC vestigt de aandacht op het tweesporenbeleid van de Commissie, die enerzijds de radicale hervorming van de GMO/suiker rechtvaardigt aan de hand van het Alles-Behalve-Wapens-initiatief en anderzijds weigert gehoor te geven aan de expliciete wens van de minst ontwikkelde landen om een systeem van preferentiële quota in te voeren”.

2.7 Het EESC ⁽⁹⁾ gelooft niet dat de aanzienlijke prijsverlagingen voor suiker vooral de consument ten goede zullen komen. Zo'n 70 % van de suiker komt terecht in verwerkte producten. Een verlaging van de consumentenprijzen van die producten is zeer onwaarschijnlijk. Bovendien is gebleken dat ook in de landen die hun suikermarkt hebben opengesteld geen sprake is van een daling van de consumentenprijzen

2.8 Het EESC begrijpt niet waarom de Commissie zo snel mogelijk een eind wil maken aan de uitvoer van suiker in ongewijzigde staat. Hoewel de EU haar zaak voor het WTO-panel verloren heeft, mag zij nog 1 273 000 ton gesubsidieerde suiker in ongewijzigde staat uitvoeren, of het nu gaat om quotumsuiker met restitutie of buiten het quotum geproduceerde suiker zonder restitutie. Overigens willen de opbrengsten van de suikerbietenteelt nogal eens wisselen en zal de markt de effecten van de wisselende invoer ondervinden. Export maakt het echter mogelijk de schommelingen in de hoeveelheden beschikbare quotumsuiker of buiten het quotum geproduceerde suiker op te vangen. Deze flexibiliteit is een vereiste voor duurzame productie en een rationeel gebruik van de arbeidskrachten en het materieel.

2.9 Het EESC schaart zich achter het Commissievoorstel voor een herstructurering op vrijwillige basis; de voorwaarden van de nieuwe regeling zijn immers merkbaar beter. Wel wijst het EESC erop dat ook de belangen van de suikerbietentelers en de werknemers van de suikerindustrie moeten worden behartigd.

2.10 Het EESC is, „over het geheel genomen, van mening dat de Commissie het effect van haar voorstel niet goed heeft ingeschat; dit voorstel zal immers leiden tot het massaal wegstromen van middelen van het Europese platteland (landbouw en eerste verwerking) en de ontwikkelingslanden naar de grote internationale voedings- en distributiebedrijven en tot de ontmanteling van een aanzienlijk deel van de Europese suikerindustrie en die van de ACS-landen ten gunste van vrijwel uitsluitend de grote Braziliaanse suikerproducenten” ⁽¹⁰⁾.

⁽⁶⁾ Zie voetnoot nr. 3

⁽⁷⁾ PB C 157 van 28.6.2005.

⁽⁸⁾ PB C 157 van 28.6.2005.

⁽⁹⁾ PB C 157 van 28.6.2005.

⁽¹⁰⁾ PB C 157 van 28.6.2005

3. Bijzondere opmerkingen

3.1 Het EESC verheugt zich erover dat de Commissie is ingegaan op zijn verzoek om een regeling vast te stellen voor de periode van 1 juli 2006 tot 30 september 2015.

3.2 De voorgestelde prijsverlagingen zijn in de ogen van het EESC overdreven, en zullen bovendien niet het minste effect hebben op de invoer van suiker via trilaterale handelsoperaties (wereldmarkt, minst ontwikkelde landen, EU), waarvan de hoeveelheid wordt bepaald door de schommelingen van de prijs op de wereldmarkt en de wisselkoersen. Het EESC vraagt daarom de prijsverlagingen te beperken tot het noodzakelijke, rekening houdend met de WTO-onderhandelingen, en deze net als de tariefverlagingen gespreid in te voeren, m.n. om de nieuwe lidstaten de tijd te geven zich aan te passen.

Ook verzoekt het EESC de Raad bijzondere aandacht te besteden aan de moeilijkheden van de landbouwers in probleemregio's of gebieden waar weinig rendabele alternatieven voor de suikerbietenteelt bestaan.

3.3 Het EESC verbaast zich erover dat wordt voorzien in een productieheffing voor de telers en producenten, terwijl het niveau van de quota ontegensprekelijk onder het consumptieniveau blijft, en de Commissie uitgaat van een Europese productie die moet kunnen concurreren met de ingevoerde suiker. De voorgestelde productieheffing werkt evenwel discriminerend voor de communautaire suikertelers en -producenten. Het EESC verzoekt de Commissie dus deze heffing of in te trekken, of uit te breiden tot alle ingevoerde suiker.

3.4 Een doeltreffende GMO voor de suikersector is ondenkbaar als de invoer niet op een of andere manier kan worden gecontroleerd. Er moeten dus bepalingen worden vastgelegd om *swap-deals* voor suiker met de minst ontwikkelde landen te verbieden. Ook zou de invoer uit de minst ontwikkelde landen via een vrijwaringsclausule automatisch moeten worden beperkt als de Commissie besluit een bepaalde hoeveelheid suiker van het quotum aan de markt te onttrekken (onttrekingsprocedure) of als steun voor particuliere opslag wordt verleend (marktprijs lager dan de referentieprijs).

3.5 In de ogen van het EESC legt de Commissie met dit voorstel onredelijk strenge uitvoerbeperkingen op. De door de WTO opengelaten exportmogelijkheden moeten ook in het Commissievoorstel overeind blijven. Met name de uitvoer van een bijkomende hoeveelheid buiten het quotum geproduceerde suiker moet worden toegestaan indien de door de WTO vastgestelde kwantitatieve en budgettaire grenzen voor gesubsidieerde export niet zijn bereikt met de uitvoer van quotumsuiker met restitutie.

Overigens zou de export van quotumsuiker zonder restitutie vrij moeten worden toegestaan.

3.6 Het EESC is niet onder de indruk van de instrumenten voor marktbeheer die de Commissie heeft voorgesteld ter vervanging van de interventieregeling. Gezien het onregelmatige en onvoorspelbare verloop van de invoer, waardoor de

markt voortdurend onder druk staat, ziet het er immers niet naar uit dat regelingen als particuliere opslag en verplichte overdracht kunnen garanderen dat de marktprijs op het niveau van de referentieprijs ligt. Het EESC dringt er daarom op aan dat de interventieregeling behouden blijft.

3.7 Het EESC neemt kennis van het voorstel van de Commissie om het inkomensverlies in de suikerbietensector, dat het gevolg is van de prijsverlaging, voor 60 % te compenseren. Het wijst erop dat billijke compensaties moeten worden toegekend die vergelijkbaar zijn met de vergoedingen in andere teeltsectoren. Rekening houdend met de productieheffing en het risico van een bijkomende verlaging van 10 %, dreigt de prijs van suikerbieten in de praktijk met 50 % te dalen. De compensatie zou in dat geval niet meer dan 51 % bedragen. Het EESC stelt daarom voor de prijzen minder sterk te doen dalen en de compensatie op te trekken, binnen de grenzen van het voorgestelde budget. Dat prijsdalingen worden gecompenseerd is positief; doeltreffende beheersinstrumenten blijven echter nodig om te voorkomen dat de markt instort en om het inkomen van de landbouwers veilig te stellen.

3.8 De door de Commissie voorgestelde compensatieregeling bestaat erin dat de steun wordt losgekoppeld van de productie en wordt berekend op basis van het areaal dat is beteeld met contractueel voor de productie van A- en B-suiker of inulinestroop bestemde suikerbieten of cichorei. Het EESC pleit voor een aangepaste regeling die de lidstaten de mogelijkheid biedt om de suikerbieten- en cichoreitellers een maximaal steunbedrag toe te kennen, binnen de in het voorstel vastgelegde nationale plafonds. Verder verzoekt het EESC de Commissie na te gaan welke de langetermijneffecten van de loskoppeling zijn.

3.9 Het EESC kan niet begrijpen waarom wordt voorzien in een gratis verhoging van de isoglucosequota met 300 000 ton, terwijl een duur herstructureringsprogramma wordt ingesteld om het suikerquotum sterk naar omlaag te halen, en zal moeten worden betaald voor het extra suikerquotum van een miljoen ton.

3.10 Het EESC stelt vast dat de Commissie is ingegaan op zijn suggestie om de verplichte verlaging van de quota en de overdraagbaarheid van de quota op Europees niveau te vervangen door een herstructureringsprogramma op vrijwillige basis, waarvoor in een eerste fase compensaties worden verleend.

Het EESC eist dat telers en producenten een vinger in de pap krijgen bij de herstructurering, en dat een redelijke schadeloosstelling wordt toegekend aan door de herstructurering getroffen telers.

De extra betaling van 4,68 EUR per ton A- en B-suikerbieten die in 2006/2007 wordt toegekend aan de door de herstructurering getroffen telers, is in feite een vervroegde uitbetaling van de compenserende steun voor de prijsdaling die de telers vanaf het seizoen 2007/2008 zullen ontvangen. Het gaat dus niet om een herstructureringsvergoeding.

3.11 De Raad zou nauwlettend moeten toezien op de gevolgen van het Commissievoorstel voor de werkgelegenheid in de regio's die met de hervorming van de suikersector te maken hebben gekregen. Daarnaast verzoekt het EESC de lidstaten en de Commissie de structuurfondsen en het ESF beter toegankelijk te maken, m.n. in de regio's die het sterkst getroffen worden door de herstructurering en in de nieuwe lidstaten, zodat de negatieve gevolgen van de hervorming voor de werkgelegenheid beter kunnen worden opgevangen. Hierbij kan worden gedacht aan sociale programma's die veel verder reiken dan de wettelijk verplichte maatregelen. Het is nu immers zaak nieuwe banen te creëren en diversificatie en omschakeling te stimuleren.

3.12 Door zo snel mogelijk de juiste bestuurlijke en financiële maatregelen te nemen, moeten de Commissie en de lidstaten tonen dat zij vastbesloten zijn het gebruik van biobrandstoffen te stimuleren. Hierbij moet een grote rol worden weggelegd voor suikerbieten. Het EESC acht het dringend noodzakelijk om de procédés voor een nuttig gebruik van suiker die bovenop het quotum wordt geproduceerd, in de non-foodsector verder te ontwikkelen.

3.13 Het EESC wil de Commissie en de Raad erop wijzen dat de invoer van suiker uit de Balkan het evenwicht op de markten van de aan deze regio grenzende landen ernstig verstoort. Vandaar dat de nodige vrijwaringsmechanismen moeten worden ingevoerd en toegepast (m.n. de naleving van de interventie- en referentieprijzen) en dat het quotum voor Kroatië zo snel mogelijk moet worden vastgelegd.

4. Conclusie

4.1 Het EESC ziet in dat aanpassing van de GMO/suiker noodzakelijk is, maar vindt dat de hervormingsvoorstellen inzake de productie- en prijsverlagingen veel te ver gaan.

De uitvoering van deze voorstellen zou ingrijpende gevolgen hebben voor de Europese suikersector, en zou ten minste 150 000 arbeidsplaatsen verloren doen gaan in vaak toch al zwakke regio's waar geen rendabele alternatieven voor de suikerteelt zijn.

4.2 Het EESC hoopt dat de Raad ambitieuzer zal zijn dan de Commissie in haar voorstellen inzake de Europese suiker- en suikerbietenproductie, en pleit voor kwantitatieve controle op de invoer en het recht om gebruik te maken van alle door de WTO opengelaten exportmogelijkheden. Het door de Commissie vooropgestelde productieniveau zou m.n. via controle op de invoer nog met 2 à 3 miljoen ton kunnen worden opgetrokken. Hiermee kunnen 50 tot 75 000 arbeidsplaatsen worden gered en zouden ongeveer 50 000 bedrijven die zich bezig houden met de suikerbienteelt op verschillende plaatsen in de EU kunnen overleven.

4.3 Het EESC vreest dat de ontwikkelingsdoelstellingen van het Alles-Behalve-Wapens-initiatief en van de hervorming van

de GMO suiker niet zullen worden bereikt. Het steunt dan ook het verzoek van de minder ontwikkelde landen, die graag zouden zien dat de Unie importquota voor suiker vaststelt. *Swap-deals* moeten in ieder geval worden verboden. Verder moeten automatisch in werking tredende vrijwaringsclausules worden ingevoerd en moet de toegang tot de communautaire markt afhankelijk worden gemaakt van de naleving van een gedragscode gebaseerd op sociale en ecologische duurzaamheid en voedselsovereiniteit.

4.4. Het EESC pleit ervoor dat zoveel ton quotumsuiker en buiten het quotum geproduceerde suiker wordt uitgevoerd als de WTO toestaat, zodat de EU zijn dichtstbij gelegen traditionele afnemers kan blijven bedienen.

4.5 Het EESC dringt erop aan dat de prijsverlagingen geleidelijk worden ingevoerd en strikt beperkt blijven tot internationale verbintenissen. Indien nodig moet suiker in het kader van de ontwikkelingsagenda van Doha als kwetsbaar product worden behandeld.

4.6 Het EESC is voorstander van de instandhouding van de interventieregeling en de blijvende toepassing van doeltreffende instrumenten voor marktbeheer.

4.7 Het EESC zou graag zien dat de gedeeltelijke compenserende steun aan telers ter compensatie van het inkomstenverlies wegens de verlaging van de bietenprijzen zoveel mogelijk wordt opgetrokken, en in zijn geheel wordt toegekend. Ook dient de steunverlening duurzaam in stand te worden gehouden en moet het suikerbudget op peil blijven.

4.8 Het EESC schaart zich achter het voorstel van de Commissie inzake het herstructureringsprogramma, maar wenst dat de telers een stem in het kapittel krijgen. Daarnaast zouden de telers die worden getroffen door de sluiting van fabrieken steun moeten krijgen voor de herstructurering van hun bedrijven.

4.9 De structuurfondsen en het Europees Sociaal Fonds zouden moeten worden betrokken bij de steunverlening, zodat niet alleen de nodige schadeloosstellingen kunnen worden verstrekt, maar de werknemers die worden getroffen door de herstructurering van de Europese suikerindustrie ook de best mogelijk omscholing krijgen.

4.10 Het energiedebat (biobrandstoffenbeleid) moet dringend ook aandacht gaan besteden aan de suikersector; ook hier liggen mogelijkheden om de nefaste gevolgen van de hervorming te helpen opvangen.

4.11 De invoer van Balkansuiker verstoort het marktevenwicht; een en ander moet zo snel mogelijk worden verholpen.

4.12 De Raad moet oog hebben voor de situatie in probleemregio's of gebieden waar weinig rendabele alternatieven op landbouwgebied bestaan.

Brussel, 26 oktober 2005

De voorzitter
van het Europees Economisch en Sociaal Comité
Anne-Marie SIGMUND